

Štev. 12

Leto 12

Izhaja enkrat na mesec.

Naročnina četrletno 12 dinarjev

NEODVISNO GLASILO ŽELEZNIČARJEV, UPOKOJENCEV IN TRANSPORTNEGA OSOBLJA

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Del. zbornice), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Na železničarsko konferenco!

Železničarji v Kraljevini Jugoslaviji slove po tem, da imajo največ strokovnih organizacij. Poleg splošne organizacije, ki živi od podčrtavanja svoje nacionalnosti, imajo še skoraj za vsako kategorijo posebno kategorijsko organizacijo, poleg tega še kopico podpornih društev tako, da so, kar se enotnosti tiče, res zavidanja vredni. Med železničarji ni solidarnosti, med njimi je boj kategorije proti kategoriji, boj po činu višjega proti nižjemu, popolna ločitev med aktivnimi in upokojenimi, nobene veze med delavci in nastavljenici in temu odgovarjajoč je tudi njihov gmotni položaj.

Vse te organizacije, ki obstojajo, delajo po svojih močeh in pravilih za »zboljšanje« položaja — seveda samo za »svoje« člane. Kategorije in skuša dosečiboljšanje na račun druge. Pri tem »boju« se poslužuje vseh sredstev in nižje kategorije so zelo darežljive z naslovi »častnih članov«, računajoč na protekcijo od strani teh članov. Konference, ki jih sklicujejo te organizacije in društva, so navadno omejene na že v »naprej odredjene delegate« in se vrše brez javnosti ter končajo brez odmeva v javnosti in brez odmeva v vseh onih krogih, kjer bi odmevali morale. Le gotova organizacija si lahko privoščiti luksuz sklicevanja velikega kongresa, ki je zvezan z raznimi izleti in športnimi ter godbenimi manifestacijami. O teh kongresih se nekaj sliši v javnosti, se podčrta agilno delovanje železničarjev zlasti na kulturnem in združnem polju, glas železničarjev, ki vpije zaboljšanje položaja, pa se v takem spremstvu le slabo sliši in ima tudi le zelo majhen odmev, če ima sploh kak odmev.

Ali nam je to treba? Ali nimamo vsi železničarji od zadnjega pogodbenega delavca pa do višjega uradnika enega in istega delodajalca? Ali je res v interesu aktivnega osebja, da se ne briga za upokojene tovariše češ, oni so že izločeni iz aktivnega dela in čakajo le še na smrt? Ali ne čaka slehernega nastavljenca prej ali slej upokojitev? Ali onega, ki je bil nastavljen pred letom 1923, ne briga usoda reveža, ki je prišel do nastavitve šele po letu 1923? Ali v naši bolniški blaginji nimamo nastavljenca in delavci istih zahtev po samoupravi? Ali moremo biti tako brezčutni, da nas ne zanima usoda kronskega rentnika, ki se je ponesrečil še pred prevratom ali takoj po prevratu, vestno vršeč svojo službo in prejema še danes staro kronsko rento? Ali nima delavec enake pravice do

človeka dostojnega življenja, kakor nastavljenec?

Lahko bi še naprej naštevati slična vprašanja in na vsa bi bil odgovor enak: Enega in istega delodajalca imamo in vsi od prvega do zadnjega imamo skupne interese zaboljšanje položaja. Če hočemo to doseči, moramo biti brezpogojno enotni, ne smemo biti razcepljeni, ne smemo se zavaravati s srebrnimi ali zlatimi trakovi na rokavih, ne smemo se ločiti po tem, ali vršim službo na lokomotivi, vlaku, ali popravljam stroje v kurilnici, vzdržujem progo ali vršim premik.

Na drugem mestu objavljamo razpis pripravljalnega odbora »Saveza železničarjev Jugoslavije«, ki sklicuje železničarsko konferenco v Zagreb. Uverjeni smo, da je namen te konference, da brez vsakega olepšavanja in brez klečeplazenja pred najširšo javnostjo ugotovi dejanski položaj, v katerem se nahajajo železničarji in stvore zaključke, kako železničarjem pomagati, ker se dobro zavedamo, da bo od zadovoljnega železničarja imela največ koristi železniška uprava sama.

Na to konferenco se morajo pripravljati tudi naročniki našega lista. Naša dolžnost je, da beremo točne podatke o položaju železničarjev, da točno ugotovimo, kako se obstoječi predpisi izvajajo tam, kjer naložajo dolžnosti, pa tudi tam, kjer dajejo pravice osebju. Naša dolžnost je, da točno ugotovimo, kje se železničarjem godi krivica, katera njih vprašanja so še danes nerešena in kako bi morala biti rešena.

Če se bomo za to konferenco dobro pripravili, če bomo poskrbeli, da pridemo na to konferenco iz vseh direktij, vseh velikih delavnic, postaj, kurilnic in sekcij, če bomo na tej konferenci odkrito in pošteno razpravljali o prilikah, v katerih živimo, bomo sigurno tudi našli enotne predloge za definitivno rešitev železničarskega vprašanja.

Železničarji, postanimo zopet ponosni! Proč s klečeplazenjem in prosjačenjem, ki nas ponižuje, proč z razcepljenostjo, ki nas je spravila skoraj na beraško palico. Za peto armado se nas naziva. Zavedajmo se, da smo armada! Armada ne prosi, marveč se bojuje in če je disciplinirana ter dobro oborožena, tudi zmaga! Postanimo torej ta »peta armada«, manifestirajmo to na splošni železničarski konferenci in doseglji bomoboljšanje našega položaja, s katerim pa bo zvezan tudi prospek in napredek Jugoslovanskih državnih želenic.

ne krediti za izednačenje staroupokojencev. Ako ne pride v zadnjem momentu do sprememb, potem bodo železničarji — aktivni in upokojeni, nastavljeni in delavci — tudi v letu 1938-39 navezani kljub povečani dragini le na dosedanje izredno nizke plače, ker na kak večji presežek državnih dohodkov z ozirom na občutno povečanje predvidenih dohodkov v proračunu samem ni misliti. Ker torej v letu 1938-39 ne moremo računati s presežki v budžetu predvidenih dohodkov, vlada tudi ne bo imela na razpolago denarja za izredno zvišanje plač, v kolikor tozadevni krediti ne bodo predvideni že v budžetu samem.

Gospodje ministri so povodom raznih inspekcijskih potovanj in na shodih JRZ obljubljali draginji odgovarjajoče zvišanje prejemkov. Ko so bili sedaj I. XI. nastavljenici in upokojenci z odobrenim povišanjem razočarani, so takoj padle izjave, da je to le prvi korak k prilagoditvi plač dražinskim razmeram ter da bo v doglednem času sledilo novo zvišanje plač. Prav vsi od najnižjega do najvišjih državnih uslužbencev smo danes prepričani, da so plače vseh nižjih kategorij daleko prenizke in da se mora nižji državni uslužbenec zadolževati, v kolikor dobi še kje kak kredit. Statistike, ki so jih izdajale organizacije, dokazujejo, da je nad polovico uslužbencev zadolženih. V še slabšem položaju so železniški delavci, ki so obsojeni na največje pomanjkanje, ker oni se zadolžiti ne morejo z ozirom na dejstvo, da ne morejo nikjer dobiti kredita. Ta položaj naj odločujoči upoštevajo in že v proračunu samem zasigurajo potreben kredit za zvišanje prejemkov, ki naj stopi s 1. aprilom 1938 v veljavo.

Tudi načrt novega finančnega zakona ne zadovoljuje državnih uslužbencev in delavcev. Povsod je že ukinjen kuluk, le za državne usluž-

bence in delavce ostane kuluk tudi v bodočem letu v veljavi. Tudi »izredni 1 odst. prispevek k uslužben-skemu davku« z novim finančnim zakonom še ni odpravljen. Novi finančni zakon tudi ne vsebuje poplave krivice, ki se je zgodila vsem onim železničarjem, ki so bili nastavljeni po letu 1923, in ki so s tem izgubili pravico do vračunanja delavskih let za odmero pokojnine. Novi finančni zakon ne predvideva pooblastila za izednačenje staroupokojencev. Novi finančni zakon ne predvideva ukinjenja doplačil za delavski pokojninski fond pri železničarjih, ker ne predlaga odobritve posebnega več milijonskega državnega prispevka v ta fond, kakor ga je lansko leto na primer odobril za pokojninsko zavarovanje monopolskega delavstva. — Monopolcem se je vštelo vsa prejšnja leta do uvedbe novega pravilnika brez vsakih doplačil. Najmanj isto ugodnost lahko upravičeno zahtevajo železniški delavci, ki so v zdravi valuti plačevali svoječasno prispevke v delavске pokojninske fonde, katerih premoženje je država prevzela, ni pa istočasno priznala tudi vračunanja teh let.

Lahko bi našli še več pomanjkljivosti, vendar bomo zadovoljni, če vsaj naše gornje pripombe ne bodo ostale le glas vpijočega v puščavi, marveč se bo s proračunom in finančnim zakonom omogočilo izvedbo upravičenih zahtev aktivnih in upokojenih železničarjev.

Ni zadosti, da parlamentarna večina, ker je večina, glasuje za oficielni predlog finančnega ministra in ne predlaga sprememb, kakor tudi ni zadosti, da opozicija iz načelnih razlogov glasuje proti načrtu ter konkretno tudi ne predlaga sprememb v gornjem smislu. Eni kot drugi bodo lažje polagali obračun, ako se bodo odločno zavzeli za izvedbo naštetih upravičenih zahtev, ker čas, ko smo bili zadovoljni le z obljubami, je minil — zahtevamo dejanj.

Zvišanje prejemkov delavstva

Dnevno časopisje je objavilo sredi novembra sklep železniškega Ministrstva, da se zvišajo prejemki nenastavljenemu osebju in sicer z veljavnostjo od 1. novembra. Delavstvo je pričakovalo, da dobi pri izplačilu 1. decembra izplačane višje prejemke, vendar so vsi delavci prejeli še vedno stare mezde. Dne 20. XII. so dnevni listi zopet objavili vest, da so delavstvu priznani zvišani prejemki in sicer za približno 10 odst., ki stopijo v veljavo s 1. XI. in da je Ministrski svet tozadevno uredbo že odobril.

Železniške direkcije doslej, ko to pišemo, še niso prejele točnih navodil za obračunavanje zvišanih prejemkov ter je za enkrat nesporno le to, da je železniški minister izmenjal tabelo čl. 20 delavskega pravilnika in določil nove osnovne plače. Nova tabela se glasi:

Služb. leta	kval. delavec	polkval. del.	navad. fiz. del. Din
1	26.—	23.—	20.—
2—3	30.—	25.—	22.—
4—6	34.—	27.—	24.—
7—9	38.—	29.—	25.—
10—12	42.—	31.—	26.—
13—15	46.—	33.—	27.—
16—19	48.—	34.—	28.—
20—23	50.—	35.—	29.—
24—27	52.—	36.—	30.—
28—31	54.—	37.—	31.—
32—35	56.—	38.—	32.—
36—42	58.—	39.—	33.—

Če obrže torej železniški delavci

in profesionalisti dosedanje uvečane plače neokrnjene, potem bi znašalo zvišanje plač od Din 0.20 do največ Din 5.80 dnevno, kar je razvidno iz naslednje tabele, v kateri objavljamo razliko med prejšnjimi in sedanjimi plačami:

Služb. leta	kval. delavec	polkval. del.	navad. fiz. del. Din
1	2.60	1.40	0.20
2—3	3.—	1.60	0.40
4—6	3.40	1.80	0.60
7—9	3.80	2.—	0.70
10—12	4.20	2.20	0.80
13—15	4.60	2.40	0.90
16—19	4.80	2.50	1.—
20—23	5.—	2.60	1.10
24—27	5.20	2.70	1.20
28—31	5.40	2.80	1.30
32—35	5.60	2.90	1.40
36—42	5.80	3.—	1.50

Iz tabele sledi, da železniški delavci, v prvi vrsti oni, ki so bili že doslej najslabše plačani, dejansko niso deležni nikakega poviška plač, saj znaša mesečni povišek pri 25 delovnih dnevih za navadnega delavca v prvem letu službe komaj Din 5.— in za najstarejšega delavca s 40 leti službe komaj Din 37.50. S temi zneski delavcu ni prav nič pomagano, ker so med tem cene vseh najvažnejših življenjskih potrebščin porastle, delavec je povsod zadolžen in je s tem poviškom prišel iz dežja pod kap. Upniki so ga že začetkom decembra terjali, da naj plača dolgove, ker je dobil povišane plače in nikdo

Načrt proračuna in novega finančnega zakona

V finančnem odboru parlamenta razpravljajo sedaj o načrtu proračuna za prihodnje leto. Kakor običajno tudi letos parlamentarna večina odobrava načrt proračuna, kakor ga je sestavil finančni minister, opozicija pa zopet glasuje »iz razlogov« proti in tako se kroji usoda za vse državne nameščenice in upokojence za nadaljnjo budžetno leto.

Finančni minister je v svojih izjavanjih podčrtal, da je novi proračun za 1 milijardo in 270 milijonov višji od letošnjega ter da so povišani tudi

kreditni Ministrstva za promet in sicer za nekaj nad 12 milijonov dinarjev. Od celokupnega gornjega poviška odpade na zvišanje osebnih izdatkov okroglo 400 milijonov ter se bo tekom prihodnjega leta število nastavljenecv v vseh ministrstvih povišalo za 6999 oseb.

Ko smo prelistali postavke za plače, doklade in pokojnine, smo takoj ugotovili, da v novem proračunu niso predvideni nikaki novi krediti za eventuelno nadaljnje zvišanje sedanjih nizkih prejemkov, kakor tudi

ni hotel verjeti, da delavec ni prejel nikakih poviškov ter jih, ako bo ostalo le pri tej uredbi, tudi v bodoče ne bo prejel.

Če je ban dravske banovine s svojo uredbo odredil minimalno mezdo za važnejše in večje obrate na Din 3.— na uro, gotovo, ne more ostajati železniška uprava, sekcije, kurilnice in delavnice ter mora tudi za železniškega navadnega delavca znašati začetna plača Din 3.— na uro ali Din 24.— dnevno v začetni stopnji in temu primerno naj se zvišajo prejemki v višjih stopnjah. Le tako bo delavec deležen vsaj malenkostnega poviška, vendar tudi v tem slučaju njegova nova mezda še

dolgo ne bo zadostovala za primerno preživljanje samca, kaj šele za preživljanje delavske družine.

Železniški delavci, ki so na nešteto shodih slišali izjave najbolj merodajnih činiteljev, opozarjajo na svoj nevzdržen položaj vse te gospode, ki so imeli na shodih na jeziku najlepše obljube, da te obljube enkrat pretvorijo v dejanja. Začnite enkrat rešavati položaj najnižjih in najslabše plačanih državnih uslužbencev — začnite reševati mezde delavstva, katere prilagodite sedanjim draginjskim razmeram, ker s tem boste dali temelj nadaljnjemu razvoju našega narodnega gospodarstva.

Pripravljalni odbor „Saveza železničarjev Jugoslavije“

sklicuje v nedeljo, dne 16. januarja 1938 ob 9. uri dopoldne v Zagrebu (lokal objavimo naknadno)

državno železničarsko konferenco

s sledečim dnevnim redom:

1. Otvoritev in poročilo o delovanju pripravljalnega odbora za odobritev pravil.
2. Položaj žel. delavstva in njegove zahteve.
3. Položaj nastavljenecv in njih zahteve.
5. Socialno-politični zakoni in železničarji.

Vabimo na konferenco predstavnike železničarjev iz vseh službenih edinic, da na podlagi poročil iz posameznih krajev in Direkcij stvorimo enotne zaključke, na kar bomo vse razprave in zaključke te

konference predložili v posebni brošuri odločujočim železniškim instancam (Direkcijam, Generalni direkciji in Ministrstvu za promet), kakor tudi vsem ostalim, ki direktno ali indirektno odločajo o našem položaju odnosno so na železniških in železničarskih vprašanjih zainteresirani.

Konferenco smo prijavili vsem Direkcijam, Generalni direkciji in Ministrstvu ter zaprosili, da se je udeleže po svojih zastopnikih.

Za Pripravljalni odbor:

T. Mravlje, vlakovodja, t. č. predsednik.

Ljubljansko železničarsko podporno društvo

Kljub izvršenim delegatskim volitvam članstvo železničarskega podpornega društva nikakor ne more priti do rednega občnega zbora, na katerem bi zamoglo rešavati o usodi odnosno nadaljnjem razvoju društva samega. Mariborsko podporno društvo je na zadnjih dveh občnih zbora podvzelo potrebne ukrepe, da vsaj deloma spravi v sklad dohodke in izdatke ter pri tem skrbi še za rezervu za takozvana »suha leta«, ki bodo tudi pri mariborskem društvu brezpogojno prišla in ki bodo pomenila najtežjo preizkušnjo za članstvo. Pri ljubljanskem podpornem društvu pa se sedaj že par let igramo »volitve in pritožbe proti volitvam«, društvo posluje naprej po starih predpisih, ubira nizko članarino, izplačuje predvidene podpore ter živi brezskrbno iz dneva v dan najbrže po pravilu: »Po moji smrti naj raste trava ali ne.«

Veliko vprašanje je, ali je to pravilo za podporno društvo res primerno, ali pa pomeni nevarnost za gotov del članstva. Če pogledamo nekoliko nazaj v zgodovini Podpornega društva, bomo ugotovili, da se je zadnje zvišanje članarine za po Din 1.— mesečno izvršilo le s pomočjo glasov članov — bivših Savezarjev —, ki so uvideli potrebo, da se v času konjunktura zbira primerna rezerva za one čase, ko bo dotok članstva skoraj popolnoma usahnil, število smrtnih slučajev pa bo rastlo. Takoj za tem občnim zborom pa so prevzeli vodstvo društva zvezarji s sodelovanjem onih društvenih članov, ki strokovne organizacije niso poznali in od tedaj dalje je ostal glas trezno računajočih »Savezarjev«, kakor tudi glas gotovih članov Podpornega društva, ki so bili izven Saveza, pa so zastopali stališče, da je treba pri Podpornem društvu računati ne samo s čustvi, marveč tudi s svinčnikom in suhimi številkami, brez odmeva.

Pri zadnjih volitvah je prodrli lista Akcijskega odbora in dolžnost te skupine odnosno izvoljenih delegatov je ne samo, da forsirajo sklicanje občnega zbora, marveč tudi, da pripravijo za ta občni zbor konkretne predloge za nadaljnjo poslovanje društva in te predloge pravočasno dostavijo članstvu v premislek. Eno je nespornost:

Samo s čustvi in odlaganjem reševanja finančnega vprašanja se društvu ne koristi, marveč nasprotno škoduje. Če je mariborsko podporno društvo z večjimi finančnimi sredstvi v bankah in v nepremičninah uvidelo potrebo, da se vsaj nekoliko približajo članovi prispevki z obrestmi vred pričakovani posmrtnini, je taka uvidevnost še bolj potrebna ljubljanskemu podpornemu društvu. Res je, da danes voda še ne teče vidno v grlo, vendar smatram, da je boljše, da se ta nevarnost preje odkloni, kakor pa, da bi prišli kasneje v položaj človeka, ki se utaplja in se mora grabiti za sleherno bilko, samo da se reši pogina.

Naj zbude te vrstice delegate, izvoljene na listah Akcijskega odbora, da nujno resno preštudirajo položaj ljubljanskega podpornega društva, izdelajo predloge za bodoče poslovanje ter omogočijo članstvu, da bo k tem predlogom lahko zavzelo svoje stališče, ker le na ta način pripravljeni ukrepi bodo društvu res koristili. Oni ki bodo prevzeli za bodočo periodo vodstvo društva, naj se zavedajo tudi velike odgovornosti, ki bo padla na nje, ako bodo pri reševanju tega važnega vprašanja sentimentalni, ali ako bi se celo hoteli prikuipiti trenutnemu razpoloženju članstva.

V »Ujedinjenem Železničarju« od 15. V. 1936 sem napisal daljši članek pod naslovom »Železničarska podporna društva«. Svetujem delegatom, da prebero ta članek in bodo prišli do zaključka, ki sem ga tedaj objavil in katerega je vodstvo mariborskega podpornega društva delno tudi izvedlo. Ponavljam ta zaključek tudi na naslov delegatov ljubljanskega podpornega društva, z željo, da ne ostane brez odmeva:

Odbori enega kot drugega društva razmišljajo sedaj o ukrepih, ki jih naj predlože rednim občnim zborom za definitivno ureditev finančnih vprašanj. Ti ukrepi naj bi bili taki, da bi za daljšo dobo let spravili iz dnevnega reda vprašanje spremembe članarine in posmrtnine in da bi nudili zadostno garancijo, da bo sleherni član lahko računal na izpolnitev obljube, ki mu jo da društvo ob pristopu.

Tudi dolžnost članstva je, da o teh vprašanjih trezno razmišlja. Stalež osebja na železnici je v glavnem ustaljen: Ne moremo računati z večjimi redukcijami osebja, enako pa tudi ne z izdatnim povečanjem sedanjega staleža. Vsled posmrtninskih sistemov raznih strokovnih društev, ki bodo s posmrtninami tudi v bodoče operirali, da se ohranijo pri življenju ter vsled skrajno nizkih prejemkov pretežne večine železničarjev na kak večji porast članstva ni računati vse dotlej, dokler ne bi društva svojega delovanja razširila preko meja dravske banovine. Tudi pri tem razširjenju delovanja bi morala društva postopati z vso opreznostjo in sprejemati članstvo le do 30. leta starosti, ako se nočejo izpostavljati kasneje novim, še hujšim pretreslajem. Za prekoračenje starosti bi morala uvesti visoke pristopnine, ki pa bi seveda odbijale članstvo od pristopa. Izredno pa bi se s tem razširjenjem povečali režijski stroški. Vsled tega ni računati na rešitev perečega vprašanja samo s pridobivanjem novih

članov, marveč bo treba prej ali slej podvzeti druge mere: izednačiti prispevke odgovarjajoče posmrtnini odnosno obratno. Čas za to je seveda še par let: še par let bodo društva lahko neovirano vršila pri sedanjih prispevkih svojo dolžnost, polagoma pa bo začel kapital kopneti in rešitev tega vprašanja šele ob 12. uri bi bila tako težka, da bi večina članov izgubila pravice, ker novih obveznosti ne bi mogla izvrševati.

Vsled tega je dolžnost vsega članstva podpornih društev, da pravočasno razmišljajo o potrebnih ukrepih za uravnovesenje društvenega poslovanja v društvu, ki je humanitarno in kjer mora veljati pravilo: eden za vse — vsi za enega! S primernim razumevanjem v taboru starih in v taboru mladih se bo našla zlata srednja pot, ki bo zagotovila društvu trajen obstoj in procvit. Trdovratnost na eni ali drugi strani pa zamore imeti dalekosežne posledice — nazadovanje in celo razkroj društva. Š.

Mednarodni pregled Preureditev francoskih železnic

Odkar obstojajo francoske železnice — že nad eno stoletje — so povzročale državi vedno mnogo skrbi. Politiki, ki so zastopali tezo, da mora država prevzeti železnice, so vedno podlegli daleko močnejšemu vplivu privatnega kapitala, ki je zahteval, da morajo biti železnice še nadalje pod privatno upravo. Posledice privatnega upravljanja posameznih železnic so bile zelo težke za državno blagajno, ki je morala opetovano prevzemati milijonske obveze, da zagaranira redno obratovanje.

Že v letih 1838—1849 je moralo 8 železniških družb napovedati konkurz. Po revoluciji leta 1848 je skušala tedanja republikanska vlada prevzeti železnice v svoje roke z odkupom svoječasno podeljenih koncesij, vendar ni uspela, ker lastniki koncesij o prodaji niso hoteli slišati. V času od leta 1848—1857 (tedaj je obstojalo v Franciji še 27 samostojnih železniških družb) je šla vsa akcija vlade za tem, da doseže vsaj združitev teh družb ter je bilo ustanovljenih 5 velikih družb, ki pa so morale takoj preboleti težko gospodarsko krizo leta 1857, za kar je morala državna blagajna prispevati ogromne zneske. Šele leta 1878 je bila ustanovljena državna železniška uprava, ki ni imela lastnih prog, marveč je bila ustanovljena le za to, da bi država lahko prevzela posamezne železniške proge, ki bi prišle v konkurz, v svojo upravo.

V svetovni vojni je bila država iz vojaških razlogov primorana prispevati ogromne zneske za vzdrževanje železniških družb in po vojni je prišlo leta 1921 do sporazuma, da se vse železnice podrede skupnemu vodstvu. Predstavniki privatnih železniških družb so to izrabili in se smatrali za neodgovorne za rentabilnost posameznih prog ter je morala državna blagajna do lanskega leta prispevati skupno 35 milijard frankov za pokritje deficitov.

Šele vlada ljudske fronte je naredila energične ukrepe s tem, da je ustanovila »državno železniško družbo«, v kateri ima država nad polovico vseh akcijskih. Za te akcije garantira država 6%-no obrestovanje ter bodo do 31. decembra 1932 akcije popolnoma odkupljene in preidejo s tem dnem vse francoske železnice v izključno last države. Celoten akcijski kapital nove družbe znaša 1 milijardo 419.412.000 frankov, vendar dobe lastniki dosedanjih privatnih družb v svoje roke delnic le za 695.512.000 frankov, kar predstavlja dejansko odkupno ceno za vse francoske privatne železnice, ki jo bo francoska vlada izplačala na enkrat ali v obrokih, vendar najkasneje do konca leta 1932.

Naloga nove družbe je napraviti red v železniškem finančnem poslo-

vanju ter je v načrtu predvideno, da bodo francoske železnice najkasneje leta 1943 že uravnovešene. Za dosego uravnovešenja bo upravni svet imel pravico zvišati tarife in uvesti štednjo, za eventuelne deficite tekom prvih petih let poslovanja nove družbe pa bo parlament vsako leto odobril potrebno vsoto.

Upravni svet nove družbe je sestavljen iz 33 članov in sicer 17 zastopnikov države, 12 zastopnikov dosedanjih privatnih železniških družb in 4 zastopnikov železniških uslužbencev. Po 1. januarju 1936 se bo število upravnih svetnikov znižalo na 26, ker bodo od tedaj dalje imele bivše privatne družbe le še 6 zastopnikov v upravi.

Vlada ljudske fronte je uverjena, da bo s sodelovanjem zastopnikov železniškega osebja v upravi nove železniške družbe dosegla velike uspehe, ki bodo prihranili državni blagajni težke milijarde, katere je morala država doslej plačevati za deficite, ki so jih leto za letom povzročale privatne železniške družbe.

Podržavljenje španskih železnic. Vlada španske republike je izdala zakon o podržavljenju španskih železnic, ki jih bo v bodoče vodil narodni železniški svet, v katerega bo vlada imenovala 9 članov, delavci 6 članov. Poleg tega so člani sveta še trije višji železniški uradniki.

Zahteve francoskih železničarjev. Generalni svet francoske železniške federacije v Parizu je razpravljal o potrebnih ukrepih, da se omogoči osebju draginji odgovarjajoče prejemke. Generalni svet je ugotovil da je nujno podvzeti vse korake, da se definitivno izdela pogodba, ki mora stopiti v veljavo s 1. I. 1938. Nadalje je soglasno odklonil popuščanje pri vprašanju revizije 40-urnega delovnega tedna ter zahteva striktno izvajanje istega. Končno zahteva enotno povišanje draginjske doklade za vse uslužbence brez izjeme in sicer po 150 frankov mesečno.

Mezdno gibanje čeških železničarjev. Koalicija čeških železničarskih organizacij je postavila sledeče zahteve: 1. popolno ukinjenje svoječasno uvedenih redukcij; 2. izredne odškodnine za vsled izvoza povečanega dela; 3. nastavitve po službenih letih; 4. ugoditev zahtevam, ki so jih stavile posamezne kategorije.

Pri občinskih volitvah na Norveškem zmagala delavska stranka. Nedavno so se vršile na Norveškem občinske volitve, pri katerih je dobila največje število glasov delavska stranka. Rezultat je razviden iz naslednje tabele ter značijo številke v oklepajih število mandatov, ki so

Bolesnički fond u krizi

U zadnje vrijeme izbila je u Bolesničkim fondovima kuknjava za parama. Njih nema u količini potreba, koje su zaista sve veće. Kod skoro svih budžetskih stavki dolazi do izražaja nedostatak odobrenih iznosa, koji se virmanisanjem ni kojim drugim načinom ne može nadoknaditi. Kod mjerodavnih faktora može se čak dobiti objašnjenje, da se finansijsko stanje Bolesničkih fondova približuje krah. Kao hitnu reformu oni predlažu: povišenje članskih prinosova s jedne te smanjenje materijalnih podavanja s druge strane. Kod toga se u prvom redu misli na smanjenje troškova za lijekove, za hranarine.

Da li je takav recept za ozdravljenje finansijskih prilika u fondovima dobar i opravdan? Po našem mišljenju, on nije ni jedno ni drugo. Dobar nije iz jednostavnog razloga, jer se takvom ne može nazvati mjera, kojom se ide za povećanjem dužnosti, a istovremeno za smanjenjem prava. Opravdan isto nije, jer željezničari — članovi fonda — su najmanje krivi za disparitet, koji se pokazuje između njegovih primanja i davanja. Pomoći, koje fond daje, pružaju se bolesnim službenicima i radnicima. Samo ludjak si prouzrokuje bolest sam, priseban čovjek to nikada ne radi. Željezničari su istotako prisebni. Oni za svoje bolesti, koje ih u istini snalaze sve češće i traju sve duže, ne snose nikakve krivice, pa bi bilo skroz neopravdano i nepravedno, da ih radi toga snadju i neke druge nepovoljne posljedice. Oni poboljšavaju više i dalje naročito je to slučaj kod sekcijских radnika, što se ima pripisati pogoršanim radnim i plaćevnim — a prema tome i životnim — uslovima, u kojima se nalaze već skoro desetak godina. Naporan rad dok su na radu i obješavanje zubiju na klin kroz dugovremene »neplaćene dopuste« iscrpilo je njihovu energiju, iscijedjeni su njihovi životni sokovi, a uvećano inkliniranje na najraznovrsnija obolenja. Zar su oni krivi i zar ih se smije kriviti pa čak i kaz-

ni, što su fizički upropašteni? Ni kod velikog dijela imenovanog osoblja nije bolje. — I njemu su — sniženjem plaća — pogoršani uslovi života, istovremeno tjeralo ga se na veće dužnosti, na rad u duljem radnom vremenu i bezgraničnim turnusima. I ovo je oronulo, ali ne svojom krivicom.

Povišenje prinosa i smanjenje prava je recept, koji mogu da propisuju samo nadrilekari. Socijalni i misaoni liječnici to sigurno nebi učinili. Mi protiv finansijske sanacije fondova ovim putem odlučno ustajemo! Prije nego se učini i najmanji korak po tome putu tražimo, da se cjelokupno poslovanje Bolesničkih fondova i — time u vezi — položaj željezničkog osoblja podvrgne javnoj anketi i da se ustanovi: da li je gospodarstvo fondova u pogledu propisivanja lijekova racionalno?; da li razni domovi, koji se nalaze u njihovoj režiji, udovoljavaju zdravstvenim potrebama članova?; da li je liječnička služba na višini?; da li teškoće ne dolaze otuda, što fondovi ne dolaze u posjed prinosa, koji treba da plaćaju saobraćajne ustanove?

Pored javne ankete o prilikama u fondovima treba stvoriti i mogućnost za instaliranje prave i pune njihove samouprave. Mora da se uvaži: Bolesničkim fondovima stvarno gospodare činovnici željezničkih ustanova, koje su s njima solidarno prouzrokovala to teško stanje. Ti činovnici nemaju obaveze inicijativnosti i odgovornosti prema članstvu, oni gospodare u glavnom formalistički, ne predviđaju teškoće pravovremeno, ništa ne poduzimaju za njihovo uklanjanje, a kad udare u hridinu, treba da ih spasava netko drugi — članovi. Kad bi postojala prava i puna samouprava u fondovima, neodgovornih činovnika u fondovima nebi bilo, teškoće bi se predviđele i solidarno sa članstvom uklanjale.

Tražimo, dakle, i uspostavu prave i pune samouprave!

Šta je sa izbornim rezultatom?

Još malo pa će proći tri mjeseca od dana obavljenih izbora za Bolesničke fondove, a da nam rezultat istih za područje fonda u Zagrebu još nije poznat. Isti se krije od zainteresiranih članova i od onih, koji su se kandidirali i borili za povjerenje željezničara. Mjesto da se rezultat objavi i skupštinarima izda punomoći, sav izborni arhiv je otpremljen u Beograd i netko nad njime mudruje što da radi! —

Između tih krajnosti teško je naći neki srednji izlaz. Odugovlačenjem i zabašurivanjem činjeničnog stanja ne će se postići ništa pozitivnog.

Mi ostajemo kod stanovišta, koje smo već objavili: **izborni rezultat predstavlja raspoloženje članova Bolesničkog fonda, koje treba poštivati!** Nitko nema prava, da špekuliše i sa nečijim tuđim raspoloženjem i članovima naturuje upravu, koju oni nisu slobodnom voljom izabrali.

Mi ponovno tražimo, da se izborni rezultat objavi i da se izabrani skupštinari pozovu na vršenje njihovih zakonskih dužnosti. Treba da se uvaži i položaj dosadanih skupština i uprave: Oni ne treba da se održavaju u svojim funkcijama ni jednog časa dulje, nego je postojećim propisima predviđeno. — Mora im se omogućiti, da svoje funkcije časno predaju svojim nasljednicima.

J. K.

jih imele posamezne stranke pri prejšnjih volitvah:

Delavska stranka 5251 (4717),
meščanske liste 2143 (2191),
liberalci 1381 (1345),
kmečka lista 1200 (1186),
konservativna in liberalna ljudska stranka 854 (749),
komunisti 135 (170),
delavci, mali kmetje in ribiči 125 (105),
protialkoholno in versko združenje 108 (96),
stranka narodne sloge (fašisti) 8 (58).

Najvažnije je dejstvo, da je v glavnem mestu države, v Oslu, ponovno zmagala delavska stranka, ki je svojo večino v občini še bolj utrdila.

Delavska stranka ima v Oslu 45 od 84 mandatov,

ki se razdele takole (številke v oklepajih pomenijo dosedanje število mandatov):

delavska stranka 45 (43), konservativci 35 (35), liberalci 2 (3), krščanska ljudska stranka (protestanti) 2 (0) in stranka narodne sloge 0 (3).

Tudi norveške občinske volitve pomenijo

zmago socialistične misli, pa tudi zmago demokracije nad fašizmom.

Fašisti so docela brisani iz občinskega zastopstva v glavnem mestu Oslu, v vseh ostalih občinah pa so od dosedanih 58 mandatov rešili samo 8.

Socializem zmaguje na severu!

V vsako železničarsko stanovanje naš list!

Iz sarajevske železničke radionice

Jer do danas još nisu odobrena pravila stručne željezničarske organizacije »Saveza željezničara Jugoslavije« od strane Gospodina Ministra Saobraćaja, bili smo primorani, za zamolimo drugarski oblasni odbor URSS-a u Sarajevu, da sazove jednu konferenciju željezničarskih radnika, na kojoj bi raspravljali o teškom položaju radnika te stavili zahtjeve za poboljšanje istog. Dne 5. novembra 1937 URSS sazva je konferenciju željezničarskih radnika u Sarajevu u Radničkom domu, koja je bila dobro posjećena i na kojoj se je pored svih stvari, koje tangiraju željezničare, živo raspravljalo o potrebi slobodne stručne željezničarske organizacije. Sa konferencije odmah je upućena jedna pretpostavka Gospodinu Ministru Saobraćaja putem Centralnog sekretarijata Radničkih komora u Beogradu sledećeg sadržaja:

Mi potpisani željezničarski radnici slobodni smo podnijeti Vam ispred svih radnika želj. radionice, ložione i pružnih radnika u Sarajevu ovu pretpostavku i zamoliti Vas, da obratite pažnju na ovu našu molbu, u kojoj ćemo u kratkim crtama iznijeti naš težak položaj i istovremeno na Vas apelovati, da u okviru granica mogućnosti učinite, kako bi se taj naš položaj koliko-toliko popravio.

Jedno od najtežih pitanja, koje nas danas najviše pogađa jesu naše niske nadnice od kojih se jedva žive. Nadnice, koje danas imamo, ne mogu da podmiru ni najosnovnije naše životne potrebe. Pogotovo u današnjoj situaciji to nas dovodi u bezizlazan položaj. Razlog je tome osjetljiv porast skupoće i to upravo onih životnih namirnica, koje su osnov za održanje života radnika i njegove porodice. Prema podatcima o kojima se i javno govori i na koje svak ukazuje, skupoća je porasla za oko 30%, što znači da su sadašnje naše zarade indirektnim putem reducirane za taj procenat skupoće. Da je ovaj porast skupoće tačan najbolje svedoči to, što se danas gotovo u svim kategorijama privatne privrede podižu nadnice, pa i samim državnim činovnicima iz tih razloga izvršena je povišica plata. Također i u privatnoj privredi to je glavni razlog da se, pored ostalih, nadnice povisuju, pri čemu i nadležne državne vlasti čine potrebne intervencije u vidu obezbeđenja osnovnog minimuma.

Ovu našu inače tešku situaciju pogoršava i to, što je ograničen broj dana radnih u mjesecu iz čega proizilazi, da se ta naša zarada još više smanjuje.

Osim toga, ovom prilikom slobodni smo također skrenuti Vam pažnju i na to, da i u našem pravilniku ima stvari, koje bi trebalo saobraziti razvoju današnjih prilika i omogućiti, da se propisi dopune i u cijelosti primjenjuju.

Danas kada je zavedeno opšte osiguranje radnika u starosti, iznemoglosti i smrti, kod nas ima dosta velik broj radnika koji nisu osigurani, jer su prošli 36 godinu života. Prema tome oni su isključeni iz svakog penzionog osiguranja, a i prevodjenje u taj Penzion fond ne vrši se onim redom, kako bi to trebalo da bude.

Također ne plaća se ni prekovremeni rad, koji je inače u svim granama privrede i zakonom, a i našim Pravilnikom predviđen sa 50% više.

Pravilnik predviđa i izbor radničkih povjerenika, koji ni do danas nisu izabrani, premda su oni u svojoj funkciji vrlo važan faktor po pitanju radnog odnosa. Ta ustanova danas je opšte poznata i ona se praktikuje ne samo kod privatnih preduzeća, nego i kod ostalih državnih (na primjer Kragujevac).

Pitanje davanja stalnosti radnicima također ne vrši se onako, kako bi to trebalo po Pravilniku.

Pitanje dopusta i sticanje prava na njega također nije u skladu sa odredbama Pravilnika, jer se on ne primenjuje u onim svojim odredbama, koje su usko vezane za sticanje prava na dopust.

Slobodni smo skrenuti Vašu pažnju i na pitanje radničke organizacije, koja je i Pravilnikom predviđena, ali koja se ne dozvoljava premda bi ove naše radničke organizacije imale cilj međusobnog pomaganja i nikakav drugi!

Gospodine Ministre! Mi do sada nismo nikada ni pokušavali, da bi Vam po svim ovim pitanjima dodijavali sa našim pretpostavkama, jer smo uvijek uočavali teškoću opšteg položaja i bili smo pripralni na svaku žrtvu. Ali današnje prilike jače su i to je sve prevazišlo našu snagu, povodom čega se obraćamo na Vas kao jedino mjerodavnog za ove sve stvari i molimo Vas:

1. da se današnje naše zarade povise srazmerno skupoći, čija je tendencija, da će i dalje rasti;

2. da se u vezi sa gornjim izlaganjima izvrši revizija i dopuna sadašnjeg Pravilnika, a dotle da se sadašnje odredbe iz njega u cijelosti primjenjuju;

3. da se dozvoli organizovanje radnika u svojim profesionalnim organizacijama, koje neka se konačno odobre.

Dne 11. novembra 1937 održali smo drugu konferenciju, na kojoj smo izabrali deputaciju od pet lica, koja će posjetiti Gospodina Ministra Saobraćaja dr. Spahu, kada će doći u Sarajevo te mu još lično protumačiti opravdane želje radnika.

Željeznički radnik.

Novi ljudi, novi čudi

Radnici zagrebačke radionice žale se, što im se starješine i šefovi često mijenjaju. Izmjena istih vrši se ne samo unutar radionice, nego i između raznih radionica. To su t. zv. premještanja po potrebi službe: jedan se premješta zato što nije sposoban, drugi opet što je »previše« sposoban. Kamo god se premještaj izvrši, premješteno lice donosi sobom nove, nepoznate manire, nepoznate sposobnosti, ulazi u poslove bez poznavanja lokalne tradicije i ljudi, hoće da se nametne i pokaže kao više vredno. Ovi postupci, primijenjeni na odnose starešine prema radnicima, manifestiraju se u nastojanju nametanja svoje volje, nametanju superiornosti svojeg

»znanja« itd. Ona poslovice: svaka nova metla dobro mete bude demantovana stvarnim odnosima, koje novo lice izaziva. Ako nova metla i mete nešto bolje od stare, mete uvijek u svoju, a ne u opću korist.

Nekoliko slučajeva premještanja u zagrebačkoj radionici dali su povoda pisanju ovih redaka. Mjerodavni bi trebali da se brinu, da takvih premještanja i postavljanja bude čim manje, jer ona su uvijek više štetna nego korisna. Ako se tu i ta moguća potreba premještanja pokaže neuklonivom, treba nastojati, da se uklone sve štetne posljedice po radnike i po rad.

Radnik.

Povišica!

Kroz cijeli mjesec oktobar željezničari — imenovani i radnici — nisu govorili o ničem drugom nego o povišici, koja je sa zvaničnih strana bila nagovještena. Sa mnogo znatiželje bio je očekivan prvi novembar, sa kojim su povišene plaće trebale biti isplaćene. Velika znatiželja pretvorena je toga dana u veliko razočaranje: povišica je toliko minimalna, da se njezin smisao posve razplinjuje. Službenici su očekivali povrat zarada, koje su imali do god. 1935., t. j. povišenje od Din 300 do Din 450, međutim primili su više prosječno od Din 60 do Din 90. Ako se uzme u obzir uvećanu skupoću i stvarne životne potrebe, onda se Din 60—90 ne može smatrati povišicom! To je kap vode u more, koja ne može kvantitativno i kvalitativno dati nikakvih rezultata. To

stvarno i nije povišica, a najmanje u onom smislu, kako su je shvatili razni vjerovnici i trgovci, od kojih željezničari kupuju svoje potrebštine. Već samo reklamiranje povišice potaklo ih je, da prema željezničarima povise cijene za 20 i 40 posto i da traženju podmirjenja starih dugova budu neumoljivi. Sa reklamiranjem povišice željezničari su na sve strane smatrani elementima, koji mogu da plaćaju i najvišu cijenu, elementima, koji nemaju više prava da traže popust i poček! Mnogi je službenik — baš radi toga — doživio neugodnosti i imao muke uvjeriti protustranku, da reklamirana »povišica« nije u stvari nikakva povišica.

Radnici željeznički još uvijek žive u znaku znatiželje za svoje povišice. Udruženje nacionalnih že-

lječničara, koje od vjekada posjedu- je velike telepatijske sposobnosti, objavilo je, da će radnicima biti vra- ćene zarade, koje su imali do god. 1931. Tu viziju razbilo je ljubljansko »Jutro«, koje je objavilo, da će se povišice za radnike kretati oko 5 posto. Ova vijest, koliko god je neprijatna, ipak ju treba uzeti kao odraz činjeničnog stanja. Posve je vjerojatno, da će isto razočaranje, koje su doživjeli službenici, doživjeti i radnici.

Posve je jasno, da problem ži- votnog održanja željezničkih služ- benika i radnika ovakvim povišica-

ma ne može biti riješen. Isti bi tre- balo shvatiti mnogo ozbiljnije i stvarnije. Od praznih obećanja ne može se živjeti! Trgovci, kućevlas- nici i razni drugi špekulanti ne za- dovoljavaju se, ako bi im se mjesto novca i stanarine htjelo dati obeća- nja do boljih vremena. Oni traže re- alnosti, a te mogu željezničari pru- žiti samo ako ih imaju. U problem životnog održanja željezničara tre- ba ući stvarno i nastojati, da ga se i riješi stvarno! Od praznih obećanja ne može se živjeti niti teška služba obavljati.

Uzrok i posljedice

U vidu obavjesti »U. Ž.« od 15. augu- sta o. g. u pogledu pravila organizacije Saveza željezničara kraljevine Jugoslavije, potrebno je, da se o tom vitalnom pitanju svih željezničara povede ozbiljno računa. Svi željezničari bez razlike, trebali bi po- svetiti najveću pažnju i doprinjeti svoj drugarski prilog, da se stvori nešto jedi- nstveno, da bi jedna takova cjelina sazida- na i učvršćena u drugarskom duhu, pret- stavljala dovoljno moralnu i brojčanu sna- gu cijeloga resora Ministarstva Saobra- ćaja.

Da predjemo na stvar. »Oči su ogleda- lo duše,« uči nas stara poslovica. »Nepa- tvorena drugarska svijest, trebala bi biti ogledalo naše snage, jedinstvenosti i vo- lje« — uči nas sadašnjica. Između ove dvije identične i prokušane rečenice, postoji nemala razlika. Prva je od postanka do danas nepromijenjena, i služi kao siguran barometar ljudskih osjećaja te svjesno i istinski odaje, što se u duši pojedinca zbi- va, — zlonamjera — raspoloženje — ra- dost ali žalost.

Nasuprot tome dali nam prikazuje druga stvarnu sliku sadržaja ili svrhe ko- joj bi trebala služiti? U svemu od svega preostalo je samo jedno — jedna riječ — da kažem, pusta fraza — lažno drugarstvo. Temelj drugarstva je samo nesebična dru- garska svijest. Sve ostale pretpostavke au- tomatski otpadaju i nestaju pred istinom obmane, cimera za bilo čiji i kakav račun. Na drugarskoj svijesti oskudjevamo toliko, da možemo u pravom smislu riječi reći da i nepostoji. Željezničko osoblje — i ako je povezano toliko puta spomenutom moral- nom i materijalnom odgovornošću — po- cjepano je na veći broj organizacija, koje se dijele i baziraju na čisto stručnoj ili staleškoj osnovi. Bilo je predloga, da se ostvari zajednički forum. Savez svih tih organizacija, no žalost do danas od sve- ga nije ništa, i ako je prošao priličan pe- riod od osnutka tih organizacija, i od pret- stavke da se nekako skroji neophodno po- trebni Savez.

Pitamo se: Zašto se na tom polju nije pošlo napred, i ako je Savez nužna i pri- jeka potreba? Mimo ostalih nepremostivih — zapreka pojedinih organizacija postoji jedna, na oko neznatna i zabačena: Po- manjkanje drugarske svijesti. Sve te or- ganizacije postoje kao samostalna i neovisna Udruženja, čija se međusobna saradnja očituje u primanju glasila. Postavilo bi se pitanje, koje Udruženje imade više prava i autoriteta, da vodi glavnu riječ u tom Sa- vezu, stvorilo bi se majoriziranje viših pram nižima, nastao bi jaz ispunjen — ne- premostivim zaprekama položaja i ranga. Rezultat: Mrtvo slovo. Pitamo se imali tu glavnu riječ drugarska svijest? Neosporivo, da ima. Nedostatak, odnosno pomanjkanje te i samo takove svijesti prouzrokovao je nepristupačnost, nepoverljivost i ogradi- vanje današnjih organizacija međusobno.

Imade par sitnih iznimaka, ali to su zrnca, koja baš zato nemogu izbiti na površinu, jer se osjećaju onakovima kakovi stvarno jesu, i kakovi bi svi kao drugovi trebali da budu, t. j. ljudima. Samo to je potrebno i ništa više. Današnji skup organizacija sliči u mnogome na priču o snopu pruča, što ga je otac ostavio sinovima, kao simbol sloge i jedinstvenosti. U ovome slučaju braća potrgaše snop, razdijeliše i decimiraše i onako zamrlu drugarsku svijest, nastao je razdor, gloženje i prebacivanje, izbio je na površinu pojam nejednakosti u vidu polo- žaja i ranga. Ovakvim rezultatom dobiva se dojam, da ne pripadamo jednoj struci, tom zajedničkom forumu, kao da je nastala potreba da budemo — ne jači i kompaktniji nego — slabiji, no što u istinu jesmo.

Dali se koja od postojećih Organizaci- ja može pohvaliti većim i vidljivijim rezul- tatima, postignutim za dobro svojih čla- nova? (Mislim da ovdje ne spada raznoda- lične prirode.) Ne može! Kada bi, iza jed- noga opravdanoga zahtjeva, žalbe, molbe, predloga, stajale jednodušno — ne stotine ili hiljade, nego desetine hiljada — drugar- skih svjesnih željezničara, bez obzira na bilo kakove položaje i čine, stvar bi po- primila potpuno drugu sliku.

Unatoč današnjih prilika stvoriti ova- kav Savez željezničara Kraljevine Jugos- lavije kako zamišlja U. Ž. nebi smio biti nabačena ideja, kako se je do sada poka- zalo pri pokušaju da se sastavi Središnji Savez svih danas postojećih organizacija. U momentima, bar kada je najpotrebnije, kad se radi o biti i nebiti, o zajedničkim prilikama i neprilikama, treba odbaciti sve suviše i površne predrasude, treba se po- kazati u pravom svjetlu čovjekom i dru- gom, jer u nuždi se prijatelji poznaje. Bilo je govora i pisanja o zapostavljanju od- nosno ignoriranju članova jedne, prama čla- novima druge organizacije, jer su u pitanju razlike — ne po struci, položaju i zvanju, nego po rangu. I to je jedan dokaz više, da postojeće drugarstvo živi samo na papiru. Vjerujem, i vjerujemo kada bi ovdje po- stojeća nagovještana i spominjana drugar- ska svijest, t. j. drugarstvo sa strane jed- nih, unatoč toga nitko nebi izgubio niti je- dan atom svojega — ljubomorno čuvanoga »ja« — nego sasima protivno, povećao bi se autoritet i pojedinca i cjeline, te bi ko- načno jedan drugome mogao pogledati u oči i vidjeti ogledalo duše, t. j. čovjeka. To je danas najmanje što se traži kao obol za zajednicu. Cijela žrtva koja bi se imala doprineti bio bi jedan mali postotak zamr- log ljudskog osjećaja za bližnjega.

Uklonimo umjetne brane zajedničkoj suradnji, poradimo na budjenju, širenju i učvršćivanju drugarske svijesti, i naš trud biti će obilno nagrađen. Neka bi tako stvo- ren jedinstven i zavidno moćan Savez že- ljezničara Kraljevine Jugoslavije predsta- vljao ujedno moralnu snagu, očeličenu u drugarskoj svijesti. X.

10—11.30 ure.

za pljučne bolesti dr. F. Debevec: torek in četrtek od 16.30—18 ure.

za fizikalno zdravljenje dr. H. Heferle: ponedeljek, sredi in petek od 11—13 ure.

za notranje bolezni dr. L. Tavčar: pone- deljek, torek, četrtek in sobota od 11—12.30 ure.

za očesne bolezni dr. L. Ješe: torek, četrtek od 15—16 ure, petek od 9.30—10.30 ure.

za kirurgijo dr. R. Blumauer: ponedeljek, sredi in petek od 11—12.30 ure.

za ženske bolezni dr. I. Pintar: poned- eljek od 8—9.30 ure, sredi od 16.30—18.30 ure, petek od 8—9.30 ure.

za rentgenizacijo dr. C. Cirman: torek, sredi in petek od 8—10 ure.

za kožne in spolne bolezni dr. V. Mila- vec vsak dan od 13—15 ure. (Ordinira na domu: Aleksandrova cesta 16).

B

Ordinacije ostalih žel. zdravnikov v Ljub- ljani:

(Zdravniki ordinirajo vsak delavnik).

Dr. P. Avramovič v ambulanti na gl. kol. od 14.30—15.30 ure (stanuje: Aleksandrova cesta 4).

Dr. V. Igličar v ambulanti na gor. kol. od 9.30—10.30 ure (stanuje: Vič, Tržaška cesta 12).

Dr. M. Jamšek v ambulanti na gl. kol. od 15.30—16.30 ure (stanuje: Ježica - Sto- žice 48).

Dr. S. Jereb v ambulanti na gl. kol. od 7.30—8.30 ure (stanuje: Bolgarska ul. 17).

Dr. L. Kačar v ambulanti na gl. kol. od 16.45—17.45 ure (stanuje: Stari trg 30).

Dr. A. Krisper v ambulanti na gl. kol. od 13—14 ure (stanuje: Moste, Ciglarjeva 18).

Dr. V. Rupnik v ambulanti na gor. kol. od 7.15—8.15 ure (stanuje: Knezova ul. 37).

C

Ordinacije zobozdravnikov v Ljubljani:

Dr. A. Logar vsak dan od 8—11 in od 15—18 ure (stanuje: Gledališka ulica 16).

Dr. J. Muster vsak dan od 8—12 in od 14—18 ure, razen torka in petka (stanuje: Novi trg 4).

Dr. I. Pirc vsak dan od 9—12 in od 14—18 ure (stanuje: Pred Škofijo 1).

Dr. M. Perko vsak dan razen sobote od 9—13 ure in od 15—19 ure (stanuje: Vod- matska ulica 3).

D

Ordinacije žel. zdravnikov-špecialistov

v podružnici Centralne ambulante za speci- jalno zdravljenje drž. prom. osebja in njih svojcev v Mariboru:

za fizikalno zdravljenje dr. F. Pavlič: (ordinacija Frankopanova 20) vsak dan od

16.30—18.30 ure (stanuje: Aleksandrova c. 1), za kirurgijo dr. J. Majcen: vsak delav- nik od 11—12 in od 14—15 ure (stanuje: Aleksandrova c. 21).

za otroške bolezni dr. V. Valjavec: po- nedeljek od 8—12 ure, sredi od 14—15 ure, petek od 14—15 ure (stanuje: Gregorčičeva ulica 10).

za očesne bolezni dr. J. Dernovšek: po- nedeljek, sredi in sobota od 15—16 ure (stanuje: Aleksandrova cesta 40).

za ženske bolezni in porodništvo dr. J. Benčan: vsak delavnik od 11—12 ure in od 14—15 ure (stanuje: Cankarjeva ulica 1).

za ušesne, nosne in vratne bolezni dr. J. Furlan: vsak delavnik od 15—16 ure (sta- nuje: Vrazova ulica 2).

za kožne in spolne bolezni dr. B. Kreu- ziger: ponedeljek, torek, četrtek in petek od 15—16 ure (ordinacija: Kamniška ulica 2, stanuje: Državna cesta 2).

za notranje in pljučne bolezni dr. S. Lut- man: vsak delavnik od 13—15 ure (stanuje: Kralja Petra trg 2).

za rentgenizacijo dr. M. Kovač: vsak delavnik od 9—10 ure in od 14—16 ure (stanuje: Kerkova ulica 18).

E

Ordinacije zobozdravnikov v Mariboru:

Dr. R. Kac vsak delavnik od 8—12 ure in od 15—18 ure (stanuje: Aleksandrova 22).

Dr. B. Krajnovič vsak delavnik od 9—12 in od 15—18 ure (stanuje: Glavni trg 23).

Dr. B. Kristan vsak delavnik od 8—12 in od 15—18 ure (stanuje: Tattenbachova 2).

Ordinacije žel. zdravnikov v Mariboru:

(Zdravniki ordinirajo vsak delavnik)

Dr. D. Cijan v ambulanti v Frankopa- novi ulici od 11—12.30 ure, na domu drja Vrečka v Gregorčičevi ul. 12 od 15—16 ure.

Dr. A. Daražio v ambulanti pri delavnici od 10.30—12.30 ure, na domu Magdalenska ulica 21 od 15—17 ure.

Dr. A. Korenčan v ambulanti pri delav- nici od 8—10 ure, na domu Jurčičeva ul. 8 od 14—16 ure.

Dr. V. Marin v ambulanti na gl. kol. od 8—9.30 ure, na domu Razlagova ul. 15 od 14—16 ure.

Dr. L. Stopar v ambulanti pri delavnici od 10—12 ure, na domu Studenci, Kr. Petra cesta 39 od 15—16 ure.

Dr. F. Vrečko v ambulanti v Franko- panovi ulici od 8—9.30 ure, na domu Gregor- čičeva ulica 12 od 17—18 ure.

Dr. J. Vrtovec v ambulanti na gl. kol. od 11—12.30 ure, na domu Tattenbachova ulica 2 od 14—15 ure.

Dr. I. Zorjan v ambulanti pri delavnici od 7.30—9.30 ure, na domu Maistrova ul. 5 od 14—15 ure.

Iz okrožnic

Dodajanje preteže vlakom. Pod št. 25905/II-37 je izdala ljubljanska direkcija sledeče navodilo glede do- dajanja preteže vlakom:

Kljub jasnim odredbam dodatka voznim redom, I. dela, tabl. 4 doda- jajo postaje vlakom pretežo, ne da bi to predhodno sporočile strojevod- ji, če pa to store, ne vpisujejo pro- metniki povečanja redne obreme- nitve na četrti strani potnega lista z označenjem, koliko odstotkov pre- teže ima vlak, niti te opombe ne da- jejo strojevodji v znak soglašanja podpisati.

O teži vlaka mora vlakovodja ob- vestiti strojevodjo pred odhodom iz dispoziijske ali izhodne postaje, istotako mu je javiti vsako spremem- bo vlakovne obremenitve v vmesnih postajah.

Če se strojevodja strinja s preko- račenjem redne obremenitve vlaka, ne zadostuje samo ustmeno privolje- nje strojevodje, ampak mora promet- nik brezpogojno vpisati na četrti strani potnega lista, koliko odstot- kov znaša preteža, kar mora stroje- vodja podpisati. Ako bi strojevodja podpis odklonil, se vlaku preteža ne sme dodati.

Pritožba obrtnikov zaradi nedovolj- nega izvrševanja del po žel. usluž- bencih brez obrtnega lista.

Navzlic razpisu štev. 19/B-35 je prejela direkcija ponovno pritožbo, da nekateri uslužbenci državnih že- leznice šušmarijo v prostem času do- ma po »umazano nizkih cenah«, ter na ta način odvzemajo zaslužek le- galnim obrtnikom.

Zato se šefom službenih edinic naroča, da v poštev prihajajoče o- sobje o vsebini tega in razpisa iz 1935. leta dokazno obveste ter jih opozore na zakonske posledice za- radi izvrševanja takih poslov brez obrtnega lista.

Okrožnica glede voznih ugodnosti.

Popratnice za prevoz življenjskih potrebščin po 10 kg dnevno in mleka po 3 l dnevno, izdane v letu 1937. veljajo še do 3. I. 1938.

Uputnice za prevoz zimnice se morejo izkoriščati v času od 1. sep- tembra do 31. marca. Izdajajo se pa vsako leto samo v času od 1. IX. do 31. XII. Kdor uputnic še ni naročil, jih naj naroči na vsak način še pred 31. XII., ker v nasprotnem slučaju zapadejo.

Silvestrovanje v Ljubljani

Kakor vsako leto priredi tudi le- tos Stokovna komisija za Slovenijo v veliki dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti

SILVESTROVANJE

z izbranim sporedom in sodelova- niem godbe »Zarja«. — Pričetek ob 20. uri. — Vabimo službe proste so- druge, da se te prireditve z druž- nami vred udeležijo. Odbor.

Silvestrovanje pri »Unionu« (prej Götz) v Mariboru.

Stokovna komisija v Mariboru in »Pod- savez delavskih pevskih in kulturnih dru- štev« bosta priredila pri »Unionu« silvestrov večer z bogatim sporedom. Sodelovala bo- do vsa mariborska delavska kulturna dru- šstva. Igrala bo godba I. glasbenega društva žel. del. in uslužbencev pod taktirko gosp. Schönherria. Šaljivi nastopi! Najlepši za- ključek starega leta bo pri Unionu. Vstop- nina: v predprodaji Din 8, pri blagajni Din 12.

Ali si že pridobil novega naročnika za »Ujedi- njeni Železničar«?

Kupci železničarskega koledarja, pozor!

Ker nismo mogli v železničarskem koledarju objaviti vsled pomanjkanja prostora vseh važnejših navodil in predpisov, jih bomo od časa do časa objavljali v listu. Izrežite jih in shra- nite.

Najemnine naturalnih stanovanj

Željezničari, ki imajo naturalna stanova- nja, plačujejo najemnino po posebni uredbi, ki deli naturalna stanovanja v tri katego-rije in sicer:

1. kategorija so stanovanja v solidno zgrajenih zgradbah s popolnim komfortom (parket, kopalnica itd.).

2. kategorija so stanovanja v solidno zgrajenih hišah brez kopalnice in drugih večjih ugodnosti.

V 3. kategorijo pa spadajo ostala stanova- nja v slabših zgradbah in barakah.

Najemnina se odreja po sobnih enotah ter se šteje za eno sobno enoto vsaka soba večja od 16 m².

Manjše sobe, dalje kuhinja, soba za služ- kinjo, kopalnica, shramba se računa za pol

sobne enote, ostali stranski prostori, dalje podstrešje in klet se sploh ne računajo. Mesečna najemnina v dinarjih znaša:

po dragin- skem razredu	od sobne enote v kategoriji		
	I.	II.	III.
I.	120	100	70
II.	100	80	50
III.	80	50	30

Oni uslužbenci, ki službujejo na progah in katerim služi stanovanje istočasno za opravljanje službenih poslov, ker nimajo posebnih službenih prostorov (čuvaji, dese- tarji in drugi), dalje uslužbenci, ki vrše po- sle čuvajev zgradb, nočnih čuvajev, šofer-jev, kočijažev, vratarjev, mehanikov, maši- nistov in kurjačev parnih grejanj, elektro- monterjev v poslopih, upravnikov poslo- pij — vsi, če so vezani s stanovanjem na službo, plačajo 50% od najemnine določene v prednji tabeli.

Kdaj ordinirajo zdravniki

A.

Ordinacije žel. zdravnikov-špecialistov v Centralni ambulanti za specialno zdrav- ljenje drž. prom. osebja in njih svojcev v Ljubljani ordinirajo:

za ušesne, nosne in vratne bolezni dr. D. Švajcer: torek od 9.—10. ure, četrtek od 11.30—12.30 ure, sobota od 9—10 ure.

za otroške bolezni (Posvetovalnica za matere) dr. A. Breclj: torek in četrtek od